

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 9 marca 2017 r. w Gliwicach

sprawy (...) Firmy Handlowo Usługowej Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o wymiar składki na ubezpieczenie wypadkowe

na skutek odwołania (...) - Firmy Handlowo Usługowej Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 30 sierpnia 2016r. **nr** (...)

z dnia 30 sierpnia 2016r. **nr** (...)

z dnia 19 września 2016r. **nr** (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję z 30 sierpnia 2016 roku nr (...) w ten sposób, że stwierdza, iż w roku składkowym obejmującym okres od 1 kwietnia 2014 roku do 31 marca 2015 roku brak podstaw do podwyższenia stopy procentowej składki o 50% (pięćdziesiąt procent) na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującej obwoływającą;

2. zmienia zaskarżoną decyzję z 30 sierpnia 2016 roku nr (...) w ten sposób, że stwierdza, iż w roku składkowym obejmującym okres od 1 kwietnia 2015 roku do 31 marca 2016 roku brak podstaw do podwyższenia stopy procentowej składki o 50% (pięćdziesiąt procent) na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującej obwoływającą;

3. zmienia zaskarżoną decyzję z 19 września 2016 roku nr (...) w ten sposób, że stwierdza, iż w roku składkowym obejmującym okres od 1 kwietnia 2012 roku do 31 marca 2013 roku brak podstaw do podwyższenia stopy procentowej składki o 50% (pięćdziesiąt procent) na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującej obwoływającą.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 sierpnia 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. podwyższył płatnikowi składek (...) Sp. z o.o. w R. o 50% stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe za okres od 1 kwietnia 2014r. do 31 marca 2015r. i ustalił ją w wysokości 3,80% podstawy wymiaru. W uzasadnieniu decyzji ZUS podał, że płatnik składek, który zgłosił do ubezpieczeń społecznych co najmniej 10 ubezpieczonych i kod działalności (...), powinien wykazywać w dokumentacji rozliczeniowej stopę składki na ubezpieczenie wypadkowe w wysokości 2,53% podstawy jej wymiaru. W dokumentacji rozliczeniowej za miesiące od kwietnia 2014r. do marca 2015r. płatnik składek wykazał zaniżoną stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe w wysokości 1,93% podstawy jej wymiaru w związku z czym, zgodnie z art. 34 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych należało wymierzyć składkę w wysokości 150%.

Kolejną decyzją z dnia 30 sierpnia 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. podwyższył płatnikowi składek (...) Sp. z o.o. w R. o 50% stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe za okres od 1 kwietnia 2015r. do 31 marca 2016r. i ustalił ją w wysokości 3,39% podstawy wymiaru. W uzasadnieniu decyzji ZUS podał, że płatnik składek, który zgłosił do ubezpieczeń społecznych co najmniej 10 ubezpieczonych i kod działalności (...), powinien wykazywać w dokumentacji rozliczeniowej stopę składki na ubezpieczenie wypadkowe w wysokości 2,26% podstawy jej wymiaru. W dokumentacji rozliczeniowej za miesiące od kwietnia 2015r. do marca 2016r. płatnik składek wykazał zaniżoną stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe w wysokości 1,80% podstawy jej wymiaru w związku z czym, zgodnie z art. 34 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych należało wymierzyć składkę w wysokości 150%.

Decyzją z dnia 19 września 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. podwyższył płatnikowi składek (...) Sp. z o.o. w R. o 50% stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe za okres od 1 kwietnia 2012r. do 31 marca 2013r. i ustalił ją w wysokości 3,80% podstawy wymiaru. W uzasadnieniu decyzji ZUS podał, że płatnik składek, który zgłosił do ubezpieczeń społecznych co najmniej 10 ubezpieczonych i kod działalności (...), powinien wykazywać w dokumentacji rozliczeniowej stopę składki na ubezpieczenie wypadkowe w wysokości 2,53% podstawy jej wymiaru. W dokumentacji rozliczeniowej za miesiące od lipca 2012r. do marca 2013r. płatnik składek wykazał zaniżoną stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe w wysokości 1,93% podstawy jej wymiaru w związku z czym, zgodnie z art. 34 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych należało wymierzyć składkę w wysokości 150%.

W odwołaniu od powyższych decyzji płatnik składek domagał się ich zmiany. W uzasadnieniu odwołania wskazał, iż wskazanie błędnej stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe nastąpiło pomyłkowo, a po stwierdzeniu błędu natychmiast go skorygowano. Działanie płatnika składek nie było celowe a wynikało z przeoczenia i zastosowania standardowej stopy ubezpieczenia obowiązującej małych podatników.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonych decyzjach.

Sąd ustalił co następuje:

Płatnik składek (...) Sp. z o.o. w R. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie produkcji opakowań drewnianych. Działalność zgłosił w ZUS od 1 lipca 2012r.

W okresie od lipca 2012r. do marca 2016r., płatnik zgłaszał do ubezpieczenia zdrowotnego co najmniej 10 ubezpieczonych.

W 2013r. firma zgłaszała do ubezpieczenia wypadkowego średnio: w 2013r. 46 osób, w 2014r. 48 osób, w 2015r. 24 osoby.

W latach 2013 – 2015r. Spółka nie zatrudniała osób w warunkach zagrożenia. W 2014r. odnotowano dwa wypadki przy pracy.

Zgodnie ze zgłoszonym rodzajem działalności wg (...), stopa procentowa składki na ubezpieczenie zdrowotne wynosiła za okresy:

- od kwietnia 2012r. do marca 2013r. – 2,53%,
- od kwietnia 2013r. do marca 2014r. – 2,53%,
- od kwietnia 2014r. do marca 2015r. – 2,53%,
- od kwietnia 2015r. do marca 2016r. – 2,26%,

W okresach spornych płatnik składek w deklaracjach rozliczeniowych (ZUS DRA i RCA) wykazywał następującą stopę składki na ubezpieczenie wypadkowe.

- od lipca 2012r. do marca 2013r. – 1,93%,
- od kwietnia 2014r. do marca 2015r. – 1,93%,
- od kwietnia 2015r. do marca 2016r. – 1,80%,

Jak ustalono, wykazywana w okresach spornych w deklaracjach ZUS stopa procentowa składki na ubezpieczenie zdrowotne, została ustalona jak dla płatnika zgłaszającego do ubezpieczenia wypadkowego nie więcej niż 9 ubezpieczonych.

Sąd ustalił, iż za prowadzenie dokumentacji zgłoszeniowej i rozliczeniowej Spółki odpowiedzialna jest I. C., która jest pracownikiem (...) Sp. z o.o. w R. od 15 lipca 2013r., a oprócz zatrudnienia u płatnika składek prowadzi działalność gospodarczą w postaci biura rachunkowego. I. C. od początku działalności odwołującej firmy obsługiwała płatnika w zakresie księgowości oraz ZUS, w tym ustalała stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe. I. C. przyjęła standardową stopę procentową składki, jak dla płatnika zgłaszającego do ubezpieczenia wypadkowego nie więcej niż 9 ubezpieczonych. Tak ustalona stopa składki była przepisywana przez kolejne lata. Zaniżenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe nie było działaniem celowym. I. C. zapomniała, że płatnik składek, który zatrudnia ponad 10 osób inaczej ustala stopę procentową składki.

W okresie od 27 lipca 2016r. do 22 sierpnia 2016r. u płatnika składek przeprowadzono kontrolę ZUS, w trakcie której wyłapano nieprawidłowości w zakresie ustalenia i opłacania składki na ubezpieczenie wypadkowe.

Płatnik składek dokonał korekty wysokości stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe w dokumentacji ZUS. Składki do dzisiaj nie zostały uiszczone w prawidłowej wysokości, z uwagi na problemy (...) Spółki (...).

Zaskarżoną decyzją z dnia 30 sierpnia 2016r. (...) Oddział w C. podwyższył płatnikowi składek (...) Sp. z o.o. w R. o 50% stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe za okres od 1 kwietnia 2014r. do 31 marca 2015r. i ustalił ją w wysokości 3,80% podstawy wymiaru. Organ rentowy wskazał, iż w dokumentacji rozliczeniowej za miesiące od kwietnia 2014r. do marca 2015r. płatnik składek wykazał zaniżoną stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe w wysokości 1,93% podstawy jej wymiaru w związku z czym, zgodnie z art. 34 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych należało wymierzyć składkę w wysokości 150%.

Kolejną zaskarżoną decyzją z dnia 30 sierpnia 2016r. (...) Oddział w C. podwyższył płatnikowi składek (...) Sp. z o.o. w R. o 50% stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe za okres od 1 kwietnia 2015r. do 31 marca 2016r. i ustalił ją w wysokości 3,39% podstawy wymiaru. ZUS wskazał, iż w dokumentacji rozliczeniowej

za miesiące od kwietnia 2015r. do marca 2016r. płatnik składek wykazał zaniżoną stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe w wysokości 1,80% podstawy jej wymiaru w związku z czym, zgodnie z art. 34 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych należało wymierzyć składkę w wysokości 150%.

Z kolei zaskarżoną decyzją z dnia 19 września 2016r. (...) Oddział w C. podwyższył płatnikowi składek (...) Sp. z o.o. w R. o 50% stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe za okres od 1 kwietnia 2012r. do 31 marca 2013r. i ustalił ją w wysokości 3,80% podstawy wymiaru. ZUS wskazał, iż w dokumentacji rozliczeniowej za miesiące od lipca 2012r. do marca 2013r. płatnik składek wykazał zaniżoną stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe w wysokości 1,93% podstawy jej wymiaru w związku z czym, zgodnie z art. 34 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych należało wymierzyć składkę w wysokości 150%.

Powyższych ustaleń Sąd dokonał na podstawie akt organu rentowego oraz przesłuchania świadka I. C. (zapis elektroniczny protokołu rozprawy z dnia 9 marca 2017r. min. 03.21 i n k.26).

Zebrane dowody Sąd ocenił jako spójne, logiczne i wiarygodne, a przez to mogące być podstawą ustaleń faktycznych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie płatnika składek zasługuje na uwzględnienie.

Kwestią sporną w sprawie niniejszej jest zasadność podwyższenia stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe o 50% w myśl art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Powyższe kwestie reguluje ustawa z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t. j. Dz.U. z 2015r. poz. 1242 ze zm.).

Zgodnie z art. 28 ust. 1 tej ustawy stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe dla płatnika składek zgłaszającego do ubezpieczenia wypadkowego nie więcej niż 9 ubezpieczonych wynosi 50 % najwyższej stopy procentowej ustalonej na dany rok składkowy dla grup działalności, zgodnie z zasadami określonymi w art. 30.

Zgodnie zaś z ust. 2 stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe dla płatnika składek zgłaszającego do ubezpieczenia wypadkowego co najmniej 10 ubezpieczonych ustala Zakład jako iloczyn stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe określonej dla grupy działalności, do której należy płatnik składek, i wskaźnika korygującego ustalonego dla płatnika składek, z zastrzeżeniem art. 33.

W myśl art. 29 ust 1 płatnik składek, o którym mowa w art. 28 ust. 2, należy do grupy działalności ustalonej dla jego rodzaju działalności według PKD ujętego w rejestrze REGON w dniu 31 grudnia poprzedniego roku.

Zgodnie z art. 31 ust. 1 pkt 2 ustawy wysokość wskaźnika korygującego, o którym mowa w art. 28 ust. 2, wynosi od dnia 1 kwietnia 2009r. – od 0,5 do 1,5 (ust.1 pkt 2) zaś wskaźnik korygujący ustala się na rok składkowy w zależności od kategorii ryzyka ustalonej dla płatnika składek (ust.2).

Po myśli art. 31 ust. 3 kategorię ryzyka dla płatnika składek ustala się w zależności od ryzyka określonego wskaźnikami częstości:

- 1)poszkodowanych w wypadkach przy pracy ogółem;
- 2)poszkodowanych w wypadkach przy pracy śmiertelnych i ciężkich;
- 3) zatrudnionych w warunkach zagrożenia.

Zgodnie z ust 6 dane, o których mowa w ust. 3, płatnik składek przekazuje do dnia 31 stycznia danego roku za poprzedni rok kalendarzowy w informacji zawierającej w szczególności:

- 1) dane identyfikacyjne płatnika składek, określone w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych;
- 2) rodzaj działalności według PKD;
- 3) liczbę ubezpieczonych zgłoszonych do ubezpieczenia wypadkowego;
- 4) adres płatnika składek.

W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości we własnym zakresie lub otrzymania zawiadomienia o stwierdzeniu nieprawidłowości przez Zakład, płatnik składek jest zobowiązany do złożenia korekty informacji, o której mowa w ust. 6 w ciągu 7 dni (ust.10)

Natomiast po myśli art. 34 ust 1 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, jeżeli płatnik składek nie przekaze danych lub przekaze nieprawdziwe dane, o których mowa w art. 31, co spowoduje zaniżenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe, Zakład ustala, w drodze decyzji, stopę procentową składki na cały rok składkowy w wysokości 150% stopy procentowej ustalonej na podstawie prawidłowych danych. Płatnik składek zobowiązany jest opłacić zaległe składki wraz z odsetkami za zwłokę.

Zgodnie z ust 2 jeżeli płatnik składek nie przekaze danych lub przekaze nieprawdziwe dane, o których mowa w art. 31, co spowoduje zawyżenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe, Zakład ustala stopę procentową składki na cały rok składkowy w wysokości stopy procentowej ustalonej na podstawie prawidłowych danych.

Przepis ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do płatników składek, o których mowa w art. 28 ust. 1 i art. 33 ust. 1 i 2, którzy nieprawidłowo ustalili liczbę ubezpieczonych lub grupę działalności, przy czym, jeżeli płatnik składek stwierdzi nieprawidłowość, obowiązany jest on ponownie ustalić stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe we własnym zakresie (ust. 3).

W przypadku, o którym mowa w ust. 1 i 2, płatnik składek zobowiązany jest złożyć brakującą informację lub dokonać korekty nieprawidłowej informacji (ust. 4).

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy, należy stwierdzić, iż brzmienie cytowanego wyżej art. 34 ustawy wskazuje jednoznacznie, że przesłanką konieczną do podwyższenia stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe o 50 % jest nieprzekazanie danych lub przekazanie nieprawdziwych danych, o których mowa w art. 31. Są to dane, na podstawie których ustala się dla danego płatnika wysokość wskaźnika korygującego: liczba poszkodowanych w wypadkach przy pracy ogółem, liczba poszkodowanych w wypadkach przy pracy śmiertelnych i ciężkich, liczba zatrudnieniowych w warunkach zagrożenia. Nadto są to dane identyfikacyjne płatnika składek, rodzaj działalności według PKD, liczba ubezpieczonych zgłoszonych do ubezpieczenia wypadkowego, adres płatnika składek.

W świetle zebranego materiału dowodowego, należało stwierdzić, że powyższe dane były przez odwołującego podane poprawnie. Płatnik składek poprawnie podał informacje dotyczące zarówno danych identyfikacyjnych płatnika określone w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych, rodzaju działalności według PKD, liczby ubezpieczonych zgłoszonych do ubezpieczenia wypadkowego, adresu płatnika składek jak i pozostałe dane. Płatnik składek nie przekazał do ZUS danych nieprawidłowych, tj. wprowadzających Zakład w błąd, ani też nie zataił danych istotnych. Nadto ZUS nie kwestionował prawdziwości danych przekazywanych przez płatnika składek.

Natomiast płatnik składek błędnie ustalił tj. w istocie zaniżył obowiązującą go wysokość stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe podając stopę procentową w wysokości: od lipca 2012r. do marca 2013r. – 1,93%, od kwietnia 2014r. do marca 2015r. – 1,93% i od kwietnia 2015r. do marca 2016r. – 1,80%, co zostało wykazane w

miesięcznych deklaracjach rozliczeniowych ZUS DRA. W rzeczywistości stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe powinna za te okresy wynosić odpowiednio: 2,53%, 2,53% i 2,26%.

Błąd płatnika składek był niezamierzony i wynikał z przeoczenia odpowiedzialnego pracownika I. C., która błędnie przyjęła stopę procentową składki, jak dla płatnika zgłaszającego do ubezpieczenia wypadkowego nie więcej niż 9 ubezpieczonych a następnie powieliła ten błąd. Błąd ten został dostrzeżony dopiero w wyniku kontroli ZUS i dokumentacja rozliczeniowa została skorygowana, choć płatnik składek nie zapłacił różnicy w wymiarze składki z uwagi na problemy finansowe.

W ocenie Sądu, zaniżenie przez płatnika obowiązującej go wysokości stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe nie wyczerpuje hipotezy normy prawnej zawartej w art. 34 ust. 1 ustawy wypadkowej, gdyż nie było ono wynikiem podania nieprawdziwych informacji lub ich zatajenia. A zatem nie jest zasadne ustalenie przez organ rentowy stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe w wysokości 150 % podstawy wymiaru – w myśl art. 34 ust.1.

Sąd orzekający w niniejszej sprawie podziela w pełni stanowisko Sądu Apelacyjnego w Katowicach, prezentowane w wyroku z dnia 25 listopada 2008r. w sprawie III AUa 1163/08 (LEX nr 552000), zgodnie z którym: „odprowadzenie składki w zaniżonej wysokości nie prowadzi automatycznie do możliwości nałożenia na płatnika przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych sankcji określonej w art. 34 ust. 1 ustawy z 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych”.

Pogląd ten został również potwierdzony w uzasadnieniu do postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 2011r. (II UZP 1/11, LEX nr 749835), który wskazał, iż „przekazywanie przez płatnika do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składki w wysokości niższej od wymaganej, jeśli wynika ono z innych powodów niż nieprawidłowe ustalenie liczby osób zgłoszonych do ubezpieczenia społecznego (np. matematycznej pomyłki w wyliczeniu kwoty składki, wadliwego "przeimportowania" danych do programu komputerowego) nie wyczerpuje hipotezy normy art. 34 ust. 3 w związku z ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych z 2002r. i nie implikuje skutku objętego jej dyspozycją”.

Sąd orzekający wskazuje, że nawet w przypadku podania nieprawidłowych danych, o których mowa w art. 31 ustawy, zastosowanie sankcji przewidzianej w art. 34 ust. 1 ustawy nie ma charakteru absolutnego, a zależy od możliwości przypisania winy płatnikowi składek. Pogląd taki znajduje odzwierciedlenie w orzecznictwie. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 listopada 2013r. II UK 147/13 (LEX nr 1396514) „użyte w art. 34 ust. 1 ustawy z 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych sformułowanie "ustala" należy rozumieć w ten sposób, że Zakład jest wprawdzie zobligowany do nałożenia przewidzianej w tym przepisie sankcji, ale dopiero wtedy gdy stwierdzi fakt nieprzekazania mu danych lub przekazania nieprawdziwych danych, o których mowa w art. 31, a płatnik składek nie wykaże, iż nieprzekazanie przez niego danych lub przekazanie nieprawdziwych danych nastąpiło, mimo zachowania należytej staranności, to znaczy jest następstwem okoliczności, za które on nie odpowiada”. Jak wskazał Sąd Najwyższy celem tej instytucji jest zdyscyplinowanie płatników składek do należytego wykonywania ciążących na nich obowiązków. Dlatego też ich zastosowanie ma sens wówczas, gdy - przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności - można przewidywać, że spełnią one lub mogą spełnić założony przez ustawodawcę, dyscyplinujący cel. W przypadku stosowania obu wymienionych instytucji powinien być wzięty pod uwagę stosunek płatnika składek do realizacji ustawowych obowiązków, w tym także jego zachowanie po stwierdzeniu nieprawidłowości w dotychczasowym działaniu.

Sąd rozpoznający sprawę wskazuje, iż tym bardziej omawiana sankcja nie może być zastosowana w sytuacji, gdy nie doszło do przekazania przez płatnika składek nieprawdziwych danych.

Dodatkowo Sąd wskazuje, iż zaskarżone decyzje, wydane w dniu 30 sierpnia 2016r. i 19 września 2016r., podwyższające płatnikowi składek o 50% stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe za okresy: od 1

kwietnia 2012r. do 31 marca 2013r., od 1 kwietnia 2014r. do 31 marca 2015r. i od 1 kwietnia 2015r. do 31 marca 2016r. dotyczą poprzednich okresów składkowych.

Sąd orzekający w niniejszej sprawie podziela stanowisko prezentowane w uzasadnieniu do wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 14 maja 2013r. III AUa 1389/12 (LEX nr 1324689), iż przepisy ustawy wypadkowej, nie przewidują ustalenia stopy procentowej za lata ubiegłe. Sąd Apelacyjny w Katowicach wskazał na treść z art. 27 omawianej ustawy, zgodnie z którym stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe ustala się na rok składkowy, który z kolei w art. 2 pkt. 8 ustawy został zdefiniowany jako okres obowiązywania stopy procentowej składek na ubezpieczenie wypadkowe należnych za okres od dnia 1 kwietnia danego roku do dnia 31 marca następnego roku. Nadto Sąd Apelacyjny zwrócił uwagę na treść art. 32 ustawy, w którym przewidziano, iż o wysokości stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującej w danym roku składkowym Zakład zawiadamia płatnika składek, o którym mowa w art. 28 ust. 2, nie później niż do dnia 20 kwietnia danego roku, z wyłączeniem przypadków określonych w art. 33 ust. 1 i 2. Tak ustalony termin pozwala płatnikowi składek na opłacenie składki w zindywidualizowanej wysokości w terminach ustawowych.

Podobnie stanowisko zajął Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 17 grudnia 2013r. sygn. III AUa 341/13 (LEX nr 1487619), w którym wskazał, iż „niedopuszczalne jest podwyższenie przez ZUS stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe za poprzedni rok składkowy po jego upływie (w trakcie kolejnego roku składkowego)”. Również w wyroku z dnia 15 grudnia 2016r. III AUa 263/16 (LEX nr 2209135) Sąd Apelacyjny w Katowicach wskazał, iż organ rentowy jest uprawniony do zastosowania tej sankcji w postaci podwyższenia stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe tylko ustalając stopę na dany rok składkowy, natomiast nie ma uprawnienia do wymierzenia tej swoistej kary wstecznie.

Mając zatem wszystkie powyższe względy na uwadze Sąd – na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. – zmienił wszystkie zaskarżone decyzje i orzekł jak w pkt 1 – 3 sentencji, wskazując że w roku składkowym obejmującym okres: od 1 kwietnia 2014r. do 31 marca 2015r., od 1 kwietnia 2015r. do 31 marca 2016r. i od 1 kwietnia 2012r. do 31 marca 2013r. brak podstaw do podwyższenia stopy procentowej składki o 50% na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującej obwołującego płatnika składek.

(-) SSO Patrycja Bogacińska - Piątek